

WAGNERIANA CATALANA N ° 33 ANY 2010

TEMA 6: CANTANTS, INTÈRPRETS, DIRECTORS

TÍTOL: **IN MEMORIAM EVA CLEMENS**

AUTOR: *La família de Conxita Badia*

Amb motiu de la mort d'Eva Clemens, la família de Conxita Badia volgué recordar-la amb aquest breu escrit demostratiu de l'afecte i bona relació d'amistat existent entre elles, durant més de quaranta anys.

Pels volts dels anys 1964 coneguérem a Eva Clemens de Folch que vingué a donar lliçons de cant amb la nostra mare Conxita Badia. Era una jove alemanya esvelta i ben plantada amb tanta il·lusió per fer música, que aviat s'establí entre elles dues una gran amistat. Les belles cançons alemanyes de Schubert, Schuman, Brahms, Beethoven i Wolf que la nostra mare adorava i també les cançons de Wagner que tant admirava l'Eva que les cantava amb la seva veu de soprano dramàtica, intensa i emotiva tant adequada a aquestes cançons.

Ja la nostra mare el 1913 amb 15 anys cantà de "noia flor", a la mítica estrena del Parsifal en sessió de concert al Palau de la Música Catalana amb el tenor Francesc Viñas; també amb l'orquestra Pau Casals l'any 1926 cantà La Mort d'Isolda i encara en primera audició amb orquestra els cinc poemes de Wagner l'any 1933.

És bo de comentar l'afinitat entre les dues cultures germàniques i catalanes sobretot en el fet musical. Les versions catalanes de bona part dels lieds, així com l'entusiasme amb que actuà l'Associació Wagneriana o les traduccions que feu Joan Maragall dels grans poetes alemanys, des del Cant de Joia de Schiller i el Faust de Goethe a bona part del repertori operístic que hi aporta Joaquim Pena.

No és estrany doncs que les dues se sentissin ben unides per amor a la música, També Eva conegué la música espanyola i catalana i entrà de la mà de la nostra mare en al cercle musical de Barcelona, i així conegué els nostres músics Mompou, Montsalvatge, Valls, Vallribera, Rodrigo, la família Granados i

per això ella també cantava la nostra música amb il·lusió. Recordo un concert d'Eva Folch al Camarote Granados acompanyada de la nostra mare cantant l'elegia eterna de Granados en català.

Ella volgué que els seus fills estudiessin música i durant anys els recordem passant per casa rebent classes de la filla gran de Conxita Badia. Sabia la importància que té la música en la educació dels joves i com n'és de transcendent el poder refugiar-se en la música en situacions difícils al llarg de la vida.

Juntes anaren a Salzburg on donà la nostra mare un curset de música espanyola a l'emblemàtica ciutat de Mozart, que en deixà molt bon record.

Aquesta amistat s'estengué entre les dues famílies i així assistírem any rere any als concerts que donava a casa seva, prova de la qualitat musical i entusiasme de tots els que estimem la bona música.

A la mort de la nostra mare ella volgué retre-li un homenatge a casa seva recordant les cançons que Eva havia après amb Conxita i sempre amb les pianistes fidels la Teresa Balcells i la Maria Canels. En aquest acte la filla petita Cerme Agustí i Badia glosà. l'amistat entre elles dues, homenatge a unes vides lligades per sempre amb la família i la música.

La família de Conxita Badia